

(3)

บทภาพยนตร์ (Screenplay) เรื่อง
ข้างมันเถอะ พระเจ้า (Act of God)

โดย

สุติน ชาวหินฟ้า

Intelligence good media production house.
sudin.expert@yahoo.com
<http://www.igoodmedia.net>
โทร. 08 9644 1048

ต้นฉบับ (ร่างที่ 1)
29 ตุลาคม 2556

(1)

01 ภายใน. สุสานรต. กลางวัน. : หลุยส์ แมน

แมน ไต่ยง หลุยส์. หลุยส์ ยิงตอปได้. ห่างออกไป มีรูปปั้นของพระเจ้าวางอยู่บนหิ้ง. รูปปั้นพระเจ้าที่อยู่บนหิ้ง สั่นสะเทือน เพราะเสียงปืน.

[CUT]

02 ภายนอก. สุสานรต. กลางวัน. : หลิว

หลิว วิ่งตามหา แมน กับ หลุยส์ ผ่านเข้าประตูไปในสุสานรต.

[CUT]

03 ภายใน. สุสานรต. กลางวัน. (ต่อ) : หลุยส์ แมน

แมน ไต่ยง หลุยส์. หลุยส์ วิ่งหลบกระสุนไปอีกซอกหนึ่ง. จนถึงทางตัน เขาถอดสายตามองหาคนช่วย. ปืนในมือก็ไม่มีกระสุน. เขาทรุดตัวลงนั่งด้วยความกลัว กล่าวอ้อนวอน ขอร้องให้พระเจ้าช่วย. คำอ้อนวอน เปลี่ยนเป็นคลื่นเหมือนคลื่นสี่เหลี่ยม กระจายไปถึงรูปปั้น ขณะที่ หลุยส์ ประสานกับสายตาของรูปปั้น.–

บรรยาย:

ชีวิตของคนเรานั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับอำนาจคลบบันดาลของพระเจ้าเท่านั้น หากแต่เป็นสิ่งที่พวกเขาสร้าง และทำมันขึ้นมาเอง พระเจ้ามักถูกอ้างขึ้นมาเพื่อผลประโยชน์บางอย่าง ซึ่งพวกเขาที่ไม่รู้เหมือนกันว่า พระเจ้าจะมีตัวตนจริงหรือไม่ แต่พวกเขา ก็ยังต้องการพระเจ้าอยู่นั่นเอง ใครจะไปรู้ว่า บางที พระเจ้าที่สูงสุดแสนจะเมือหน่าย กับมนุษย์บางพวกที่คือมัน แต่จะทำอย่างไรได้ เพราะพระเจ้าสร้างพวกเขาขึ้นมาแล้ว มันผิดตรงที่ทำไมต้องเป็นคนพวกนี้ด้วย.

คลื่นควนสี่เหลี่ยม ปะทะกับดวงตาของพระเจ้า. –พระเจ้ารู้สึก ตกใจ เขม่งะถอยหลังไปกระทบไหล่ของ มนุษย์ที่ยืนรับใช้อยู่ใกล้ๆ. มนุษย์ ประคองพระเจ้า ไม่ให้ล้ม.

พระเจ้า:

นี่ข้าเป็นอะไรไป ทำไม ทำไม คำอ้อนวอนของเจ้ามนุษย์ผู้นี้ จึงมีพลังมาถึงข้าได้ละ แต่ช่างมันเถอะ ไหนๆ มันก็ปลุกให้ข้า กับเจ้าตื่นจากภวังค์แล้ว เห็นที่จะต้องคุณพวกนี้สักหน่อย

มนุษย์:

ข้าก็ว่าอย่างนั้นแหละท่าน

พระเจ้า เฟ่งสายตามองไปที่ หลุยส์ ซึ่งกำลังตกใจกลัวฉุนฉุน และกวาดสายตาไปอีกฟากหนึ่งของสุสานรถ
แมน กำลังถือปืน เดินค้นหาศัตรู. และ อีกมุมหนึ่งห่างออกไป หลิว ก็กำลัง เดินค้นหา คนทั้งสองเช่นกัน

พระเจ้า:

นี่ถ้าเจ้า ประพฤติตัวแบบคนพวกนี้ เจ้าคงไม่มีโอกาส จะ
ได้มาเย็นอยู่เคียงข้างข้าหรอกนะ

มนุษย์:

ขอบคุณ ที่ท่านเมตตาตามมนุษย์อย่างข้า

พระเจ้า:

ดูคนพวกนั้นสิ ทำอะไรกัน ช่างไม่เกรงใจพระเจ้าบ้างเลย
ทั้งๆ ที่เคยกล่าวคำรักดีต่อหน้าข้า

มนุษย์:

พวกเขาทำอะไรผิดอย่างนั้น รึ?

[FADE OUT / IN]

04 ภายใน. เรือนจำ. กลางวัน. : หลุยส์ แมน

ห้องคุมขังนักโทษในเรือนจำ มองเห็นวิถีชีวิตของคนติดคุก หลุยส์ กับ แมน กำลังทดสอบกำลังกันด้วยการวิ่ง
ข้อ ในวงล้อมของเพื่อนๆ นักโทษ

บรรยาย:

นายคนนี้มีชื่อว่า แมน ส่วนอีกคนหนึ่งชื่อ หลุยส์ พวกเขา
ร่วมกัน ร่วมดื่ม และรักกันเหมือนพี่น้อง และสถาบันจะเป็น
เพื่อนกันไปตลอด

[CUT INSERT]

05 ภายใน. ห้องซัง. กลางวัน. : หลุยส์ ตำรวจ หรือ ผู้คุม

หลุยส์ ถูกผู้คุม ผัดเข้าประตูห้องซัง แล้วล็อกประตู.

บรรยาย:

หลุยส์ ตีตคูกคตีพันนและเสพยา ได้เพียงปีเดียว เขาแหกคูก
และถูกจับกลับเข้ามาใหม่

[CUT INSERT]

06 ภายใน. ธนาคาร. กลางวัน. : แมน ตำรวจ 2 นาย

ที่โต๊ะทำงานในธนาคาร แมน กำลังพูดโทรศัพท์กับลูกค้า. ตำรวจ 2 นาย ถึอกระดาษเอกสารเข้ามา ชู
ข้อความในเอกสาร แล้วจับกุมเขา.

บรรยาย:

ส่วน แมน ตีตคูกคตียักยกอทรัพย์ของธนาคาร หลักฐานมัดตัว
เขาแน่น นี่แหละคือเหตุที่ทำให้พวกเขาพบกันในคุกแห่งนี้

[CUT TO]

07 ภายใน. เรือนจำ. กลางวัน. : หลุยส์ แมน พระ นักโทษคนอื่นๆ

พระมาทำพิธี ให้ศีลแก่ หลุยส์ และ แมน รวมทั้งนักโทษคนอื่นๆ.

บรรยาย:

พวกเขาเคยผ่านพิธีรับศีลในคุกมาด้วยกันทั้งคู่ ไม่มีใครรู้ว่า
บทบัญญัติข้อห้ามของศีล ได้ซึมซับเข้าไปในสมองของพวกเขา
เขาไปเท่าไร และรั่วออกไปแล้วอีกเท่าไร

[CUT]

08 ภายนอก. เรือนจำ. กลางวัน. : หลุยส์ แมน

ผู้คุม คุณนักโทษออกไปซุกหลุม ข้างนอก. รวมทั้ง หลุยส์ กับ แมน ด้วย.

แมน:

เฮ้อ! ผู้หญิงมันก็เป็นชะงัดงี้แหละ ถูกชัคใจหน่อย แม่ก็
อาละวาดบ้านแตก แต่ถ้าเป็นเรื่องบนเตียง ถ้าทำไม่ถูกใจ มัน
กึ่งอนเออะคือๆ ไม่มีเหตุผลเลยว่ะ มึงรู้ไหม มีอยู่อย่างเดียว
ที่ทำให้มันหายบ้า ... ก็เงินนะสิ กูตั้งตัวไม่ติดก็เพราะอันนี้
มันใช้เงินเหมือนมันพิมพ์แบงค์เองเลยละ รู้ยังงี้ ไม่น่าเอามัน
มาทำเมียเสีย

หลุยส์:

มันไม่ดี ก็หาใหม่ชิพี่แมน

แมน:

มันไม่ง่ายเหมือนที่คิดนะสิ

หลุยส์:

ทำไม กะแค่ผู้หญิงคนเดียว ออกจากคุกบ้าง นี่ไปเมื่อไหร่ ก็
หาใหม่ได้นี่ คูชิ มันเคยมาเยี่ยมพี่สักครั้งใหม่ มีแต่พี่นั่นแหละ
พาลามเพื่ออยู่คนเดียว ป่านนี้เมียของพี่ มันคงไปเป็นเมียคน
อื่นแล้วละ

แมน:

(โกรธ)

เฮ้ย! มึงอย่าพูดบ้าง

หลุยส์:

พี่แมน! โลกจริงๆ ไบนี้ มันไม่ได้สวยหรืออย่างที่คิดหรอก
ผู้หญิงพรรคนั้น พี่ยังจะ-

แมน:

(จะชกเพื่อน)

หยุดเลยนะมึง

หยุดต์:

เฮอ! ๗ เมียเอ็ง ข้าไม่เคยก็ได้วะ ว่าแต่ว่า ออกจากนรกนี้พี่
จะไปทำอะไร ... อย่าบอกนะว่า จะกลับไปหานางนั้น

ผู้คุมเป่านกหวีดหมดเวลาทำงาน.

[FADE OUT / IN]

09 ภายนอก. หน้าเรือนจำ. กลางวัน. : หยุดต์ ผู้คุม

ที่หน้าประตูปล่อยนักโทษ หยุดต์ เดินออกมาจากประตูเรือนจำ

บรรยาย:

หยุดต์ ได้รับอภัยโทษ ทำให้ชีวิตในคุกของเขาสิ้นสุดลงเร็วกว่าที่คิด ปล่อยให้อิสรภาพของเขา หลุดลอยเหมือนนกที่
กำลังบินออกจากกรง

ผู้คุม:

ไม่มีญาติมารับเลยรหัสหาย ... แล้วจะไปไหนต่อ? ... จะไปไหน
ก็ไป แต่อย่ากลับมาที่นี่อีก

[CUT]

10 ภายใน. บ่อนพนัน. กลางคืน. : หยุดต์

นักพนัน กำลังเล่นพนัน. หยุดต์ กำลังยื่นคูปองสถานการณ. ที่เอวของเขามีปืน. หลิว เป็นผู้หญิงคนเดียว ที่อยู่ในวง ลงแต้มต่อแต่ครั้งเดียวเงินก้อนหนา และทั้งสูบ ทั้งดื่ม.

บรรยาย:

แต่วิถีชีวิตเขา ก็ยังวนเวียนอยู่กับปากประตูคุกอยู่เหมือนเดิม
นั่นเป็นเพราะเขาเลือกทางเดินของเขาเอง หยุดต์ ได้รับการ
ติดต่อให้คุมบ่อนการพนันที่นี่

[CUT]

10.1 ภายใน. บ้านพัก. กลางคืน. : หลุยส์ เจ้าของบ้าน

ชายเจ้าของบ้านเปิดประตูหน้าบ้าน พบหลุยส์ รีบปิดประตู แต่หลุยส์เอามือกั้น ถอดแว่น พร้อมยื่นซอง
เจ้าของบ้านทำหน้าตกใจกลัว และเมื่อหลุยส์เอาปืนจี้ที่หน้าผาก เขายังกลัวใหญ่

บรรยาย:

กับมีงานอดิเรก ติดตามทวงหนี้ให้แก่เจ้าพ่อขาใหญ่ในเมืองนี้
งานสำเร็จ รางวัลก็ตามมา อาชีพนี้เหมาะสำหรับเขา แต่ละ
ทำให้เขามีเงิน มีปืน และมีผู้หญิง

[CUT]

11 ภายใน. บ้านพัก. เย็น. : หลุยส์ หลิว

หลิว กำลังนอนหลับบนเตียงนอน หลุยส์ออกจากห้องน้ำหลังเสร็จกิจ. เห็นปืน กระเป๋าสตางค์ และขวดเหล้า
วางระเกะระกะ บนโต๊ะ เขาหยิบปืนปลอมขึ้น ลองส่องไปที่ หลิว ขณะที่เธอนั่งเงยลิ้มดื่มน้ำ. ทั้งสองหัวเราะ
หยอกล้อเล่นกัน

บรรยาย:

เรื่องมันคงไม่ยุ่งยาก ถ้าเขาไปคว่ำผู้หญิงคนอื่นมาทำเมีย ซึ่ง
ไม่ใช่หญิงหม้ายชื่อ หลิว คนนี้ เธอเข้าบ่อนที่ไร เธอก็จ่ายหนัก
และดื่มจัดเสียด้วย ไม่มีใครรู้ว่าเธอไปเอาเงินนั้นมาจากที่ไหน

[FADE OUT / IN]

12 ภายนอก. หน้าเรือนจำ. เย็น. : แมน

แมน เดินออกจากประตูเรือนจำ มานั่งพักที่ม้าหินสวนสาธารณะ เหาะรูปที่ถ่ายกับภรรยาขึ้นมาดู

[CUT]

13, 14, 15 ภายนอก. บนถนน / รถแท็กซี่ / หน้าบ้านพัก. คำ. : แมน แท็กซี่

แมน จ้างรถแท็กซี่ ขับผ่านตัวเมือง ไปส่งที่บ้านของตัวเอง. รถจอดที่หน้าบ้าน เขารีบเดินเข้าบ้านทันที.

บรรยาย:

สามเดือนต่อมา แมน ก็พ้นโทษออกจากคุก แน่นอน เขา
ยังคงอยู่ในโลกของตัวเอง และหวังว่าความฝันของเขา จะรอ
เขาอยู่ที่บ้าน นั่นคือ เมียสุดที่รัก หัวใจมันเต้นและพองโต
ยิ่งงีบอกไม่ถูก ยายบ้านนั้นคงดีใจไม่น้อยที่เห็นเขา

[CUT]

16 ภายใน. บ้านพัก. คำ. : หลุยส์ หลิว แมน

บนเตียง หลิว กับ หลุยส์ นอนกอดกันหลับสนิท. ประตูปิดไม่สนิท แมนถือวิสาสะเปิดเข้าไป เดินเข้าไปถึง
ห้องนอน เห็นหลิวนอน กับ หลุยส์

แมน:

ที่รัก ปากกลับมาแล้ว

หลิว:

(ตกใจลุกออกจากเตียง แต่ หลุยส์ ยังหลับคว่ำหน้า)
ว๊าย! พี่แมน พักกลับมาเมื่อไหร่ ทำไมไม่บอกก่อน ฉันจะได้ไป-

แมน:

อีหลิว นั่นใคร มึงเอาผู้ชายมานอนในบ้านของกู มึงทำร้าย
หัวใจของกูเกินไปแล้ว

(ขว้างรูปถ่ายลงที่พื้น)

หลุยส์ ตกใจ คว้างางเกงมานุ่ง. แมน เดินหายเข้าไปในห้องอีกห้องหนึ่ง ถือเป็นลูกของก๊อปปี้เข้ามา

แมน: (ต่อ)

ไอ้หลุยส์ ไอ้เพื่อนระยำ

หลุยส์:

พี่แมน ใจเย็นๆ อธิบายให้ชัดๆ หน่อย นี่เมียพี่หรือ?

แมน ยิ่งได้ หลุยส์ เขาหลบ กระจุดคอกทางหน้าต่าง. แมน ยิ่งซ้ำ ไม่ฟังคำอธิบายจากหลิว. แล้ววิ่งถือปืน ออกไปไต่ยิง แมน ต่อ

[CUT]

17 ภายนอก. บ้านพัก. ค่ำ. : หลุยส์ หลิว แมน

ที่บ้านไต่บ้าน เห็น หลุยส์ วิ่งหนีไป. แมน ถือปืนเล็ง ยิง แล้ววิ่งไล่ไป. หลิว ก็วิ่งตามไป

บรรยาย:

แมน มันเหมือนวัวบ้า แน่ละใครๆ ก็บ้าถ้าเห็นเมียของตัวเอง
ไปนอนกับชายชู้ แล้วก็ยิงบ้ากันไปใหญ่

[CUT]

18 ภายนอก. สุสานรด. ค่ำ. : หลุยส์ หลิว แมน

ที่สุสานรด หลุยส์ วิ่งเข้าไปในนั้น. แมน ตามเข้าไป. หลิว กำลังวิ่งหาพวกเขาอยู่ข้างนอกสุสานรด.

บรรยาย:

เมื่อชายชู้คนนั้น คือเพื่อนรักเพื่อนสาบาน ความแค้นเท่านั้น
ที่จะช่วยสะสางปัญหา

[FADE OUT / IN]

19 ภายใน. สุสานรด-ระเบียงหิ้ง. กลางคืน. : พระเจ้า มนุษย์

บนระเบียงหิ้งรูปปั้น

พระเจ้า:

นี่แหละ คือสาเหตุที่ทำให้พวกเขาต้องมาขัดใจกันเอง และได้
ฆ่ากันในวันนี้

มนุษย์:

แต่ว่า ท่านจะไม่ให้โอกาสพวกเขากลับตัวเลยรึท่าน

พระเจ้า:

มันจะมีประโยชน์อะไร กับคนตลบตะแคงพวกนั้น เจ้าไม่เห็น
พฤติกรรมในคุกของพวกมันรึ

[REACT CUT]

20 ภายใน. เรือนจำ. กลางคืน. : หลุยส์ แมน

หลุยส์ และ แมน สวดมนต์ ขอพร โดยมีรูปพระเจ้าอยู่บนหัวนอน แล้วเข้านอน.

พระเจ้า:

นั่นมันหลอกดวงข้าชัดๆ เจ้าไม่เห็นรึไง

[CUT]

21 ภายใน. สุสานรถ-ระเบียบหิ้ง. กลางคืน. : พระเจ้า มนุษย์

บนระเบียบหิ้งรูปปั้น (ต่อเนื่อง)

มนุษย์:

หนอย มันบังอาจนัก ที่กล้าหลอกพระเจ้าอย่างท่าน

พระเจ้า:

ใช่แล้ว คูชิ มันบอกว่าจะบูชาข้า จะศรัทธา เชื่อมันในตัวข้า แต่
แล้ว พวกมันก็โกหก กลับไปทำในสิ่งที่ข้าไม่ชอบใจ ทำในสิ่งที่
ข้าห้ามไม่ให้ทำ แล้วจะไม่ให้ข้าเจ็บใจได้ยังไง มันโกหกสิ้นดี

[CUT]

หลิว มาถึงทางเข้าสุสานรถ. เสียงปิ่นดั่ง. เธอวิ่งตามเข้าไปข้างใน. หลุยส์กับแมน ยิงปืนต่อสู้กัน. กระจุนปืน
ของ หลุยส์ วิ่งเฉียดรูปปั้นพระเจ้า. พระเจ้าผงะถอยเล็กน้อย.

มนุษย์:

แล้วท่านจะทำยังไง กับคนพวกนี้ล่ะ

พระเจ้า:

ข้ารู้ จะทำอะไรพวกมันได้ จะสาปแช่ง ก็ไม่ใช่หน้าที่ของข้า

มนุษย์:

ข้าว ท่านเป็นถึงพระเจ้า ก็ใช้อิทธิฤทธิ์ที่ท่านมีลงโทษพวกเขาสิ

พระเจ้า:

เจ้าไม่รู้อะไรอีกแล้ว ข้าไม่มีอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ อย่างที่พวก
เจ้าเข้าใจหรอก ข้าเองถูกกำหนดให้เป็นผู้ทรงไว้ซึ่งเมตตาต่อ
มวลมนุษย์ แล้วข้าจะสาปแช่งพวกเขาได้ยังไง

มนุษย์:

ที่ท่านเป็นผู้สร้างทุกอย่างบนโลกใบนี้ ทำไม ท่านจะสร้างกฎ
หรือบทลงโทษผู้กระทำผิด ไม่ได้เขี้ยวหรือ

พระเจ้า:

ไม่ได้

มนุษย์:

ทำไมล่ะ?

พระเจ้า:

เจ้าอย่าลืมสิ ข้าสร้างทุกอย่างได้ก็จริง แต่มีอยู่สิ่งหนึ่ง ที่ข้า
ไม่ได้สร้าง แต่มันมีของมัน ก่อนที่จะมีข้าซะอีก

[CUT]

หลุยส์ กำลังหลบซ่อน รอจังหวะ แมน เดินผ่านเข้ามาใกล้ แมน จะยิงหลุยส์ แต่หลุยส์ปีดปลายกระบอกจากปืนชี้
ไปทางวงสนทนาของพระเจ้กับมนุษย์. กระสุนจึงผ่านวงสนทนา ทั้งพระเจ้และมนุษย์ย่อตัวหลบ.

มนุษย์:

อะไรล่ะท่าน ยังมีอะไรที่ท่านควบคุมไม่ได้ยั้งนั้

พระเจ้า:

ก็เจ้าชาตาน นะสิ มันเที่ยวใช้เวทมนต์ ชูบังคั้บให้คนพวกนั้น
สยบได้คำบัญชาของมัน จนข้าเองก็ทำอะไรไม่ได้ เจ้าไม่เห็นรึ

มนุษย์:

ข้าว นี่ท่านไม่ได้สร้าง ชานทานหрокหรือ

พระเจ้า:

เจ้าจะบ้ารึไง พระเจ้าอย่างข้า ไม่ไปอย่างที่เจ้าคิดหрок มีรี ข้า
จะสร้างผู้ที่เป็นศรัทรมมาเพื่อทำลายข้า เจ้านี้ ช่างไรเหตุผลลึนตี

มนุษย์:

ข้าขออภัย ในฐานะผู้ต้อยปัญญา

[CUT]

แมน ไล่ยิง หลุยส์. หลุยส์ วิ่งหลบกระสุนไปอีกชอกหนึ่ง. จนถึงทางตัน เขาสะดายส่ายตามองหาคนช่วย.
ปืนในมือก็ไม่มีกระสุน. เขาทรุดตัวลงนั่ง กล่าวอ้อนวอน ขอร้องให้พระเจ้าช่วย. (ขึ้นซ้ำ 03)

มนุษย์:

ว่าแต่ท่านจะทำยังไงต่อไป กับพวกคนชั่วช้านั้นล่ะ

พระเจ้า:

เจ้าไม่ต้องกังวลไป ข้ามีวิธี

มนุษย์:

วิธีอะไรหรือ ท่านพอจะบอกได้ไหม

พระเจ้า:

เจ้าเอียงหูมาใกล้ๆ ข้าซิ ข้าจะบอกให้

[CUT]

หลิว วิ่งตามมาถึงจุดที่ แมน กำดั่งเล็งปืนไปที่ หลุยส์. มือขวาของเธอกำรูปพระเจ้าที่ห้อยอยู่ในสร้อยคอไว้
แน่น และอธิษฐานบางอย่าง. มือซ้ายถือรูปถ่ายของเธอที่ถ่ายกับ แมน ตอนชีวิตยังหวานชื่น.

[CUT INSERT]

22 ภายนอก. สนวนสาธารณะ. กลางวันเย็นๆ. : แมน หลิว

แมน กับ หลิว นั่งนอนคุย หัวเราะ หยอกล้อกัน.

[CUT TO SCENE 21]

หลิว คิดแก้ไขสถานการณ์ ขณะที่ แมน เดินถือปืนเล็งไปที่ หลุยส์. หลิว ปราบกฏตัว เดินเข้าไปยืนระยะห่างจากเขาทั้งสองคน ในระยะทางเท่าๆ กัน

หลิว:

พี่แมน อย่าถึงกับฆ่าแกงกันเลยนะ ฉันขอ หลุยส์เขาไม่รู้เรื่องจริงๆ ฉันคิดว่า พี่ตายไปแล้ว ฉันจึง-

แมน:

คิดมีผิวใหม่ เอาใช้เลวนี่มาแทนกูใช่ไหม?

หลุยส์:

มะ มะ ไม่นะ พี่แมน เราเพื่อนกันนะ จะทำอะไร คิดดูให้ดีๆ นะพี่

แมน:

มึงไม่ใช่เพื่อนกู

หลิว:

(ร้องให้พึมพาย)

พี่แมน พี่ทำผิดก็เพื่อฉัน แล้วพี่ก็ซัดใช้กรรมในคุกแล้ว พี่อย่าทำบาปอีกเลยนะ อโหสิกรรมให้ หลุยส์เขาเถอะ ฆ่าคนตายมันบาปยิ่งกว่าฆ่าหมาฆ่าแมวนะพี่ ฉันอ้อนวอนขอให้พระเจ้าคุ้มครองพี่แล้ว พี่อย่าทำอะไรผิดอีกเลย

แมน:

(ลึงเล)

มนุษย์:

อ้อ ชักเข้าใจแล้ว แหมท่านนี่ ช่างมีปัญญายอดเยี่ยมจริงๆ ได้มนุษย์ผู้ชายมันก็ใจอ่อนเพราะมนุษย์ผู้หญิง นั่นพวกเขา กำลังจะตีกันแล้ว

พระเจ้า:

ก็แน่ละซี ข้าเป็นถึง พระเจ้า มีริ้จะคิดแผนตี้ๆ ไม่เป็น

มนุษย์:

แต่ข้าซึกไม่แนใจเหมือนกันควา แผนของท่าน จะได้ผลรีไม่

พระเจ้า:

เจ้าไม่เชื่อข้าไซ้ไหม นี่เจ้า ไม่ศรัทธาในพระเจ้าอย่างข้าหรือกรี้

มนุษย์:

โธ่! ไม่ใช่อย่างงั้นหรือ ข้าไม่ได้คิดอย่างที่ท่านเข้าใจ

พระเจ้า:

แล้วมันยังงั้ ที่ว่าเจ้าคิดไม่เหมือนอย่างที่ท่านเข้าใจ

มนุษย์:

ก็... เถอะ... ก็... ก็ท่านไม่มีอิทธิฤทธิ์ ไม่มีปาฏิหาริย์อะไร ที่จะ
ไปยังคับ หรือลงโทษ ถ้าพวกคนชั่ว ไม่ทำตามที่ท่านสั่ง

พระเจ้า:

ไม่จำเป็น ข้าไม่จำเป็นต้องใช้ปาฏิหาริย์ หรืออำนาจใดๆ ไป
บังคับขู่เข็ญพวกเขาหรือ

มนุษย์:

นี่ถ้าท่าน ไม่คิดจะลงโทษคนพวกนั้น ก็จะทำให้เขาได้ใจ ลง
มือทำในสิ่งชั่วช้าเลวทรามมากยิ่งขึ้น พอชาวบ้านเดือดร้อน
ท่านจะว่ายังงั้ ท่านรับผิดชอบไหวรี

พระเจ้า:

เจ้าคิดให้ตีชี่ ทุกคน ต่างก็มีกิเลสตัณหา ด้วยกันทั้งนั้น คน
พวกนี้แหละจะแย่งชิง เช่นฆ่ากันเอง โดยที่ข้าไม่ต้องทำอะไร
ให้เสียความเป็นพระเจ้า ฮ่า ฮ่า ฮ่า

มนุษย์:

หมายความว่า ท่านจะอยู่เฉยๆ ปล่อยให้ทุกอย่างแก้ปัญหา
ของมันเอง อย่างงั้นรี

พระเจ้า:

ก็ใช่ะสิ

[CUT]

หลิว เห็นว่า แมน ยังลังเลอยู่. เธอจึงตัดสินใจ เดินเข้าไปยืนขวางทางปิ่น ระหว่าง หลุยส์ กับ แมน.

หลิว:

พี่แมน พังให้ตึ่นะ หลุยส์นะ เขาเป็นผู้ชายที่ผ่านเข้ามาในชีวิต
ก็จริง แต่นั่นมันก็ชั่วคราวชั่วคราว ฉันไม่ได้คิดจริงจังอะไร-

หลุยส์:

นี่ อีหลิว มึง-

หลิว:

ถ้าพี่วางปิ่นลง ฉันจะคืนดีกับพี่ ถ้าพี่ฆ่าคนตายคราวนี้อีก พี่
จะต้องถูกตำรวจจับ และกลับเข้าไปอยู่ในคุก คราวนี้พี่ก็จะ
ไม่ได้ออกมาดูโลกอันสวยงามนี้อีกเลย เชื่อดีนะพี่ วางปิ่น
นั่นลง

[CUT]

แมน คิดหนัก ตัดสินใจไม่ถูก. นึกก็เมียบ. นึกก็เพื่อน. คุกก็กลัว. แค้นก็แค้น. แต่คำสาบานก็ยังคำคอบอยู่.

[CUT]

มนุษย์:

นี่ท่าน... ถ้าท่านปล่อยให้ปัญหาทุกอย่างมันคลี่คลายเอง คน
เลวก็ปล่อยให้มันทำเลวต่อไปเรื่อยๆ แล้วคนดีๆ อย่างพวก
ข้าล่ะ ไม่เดือดร้อนกันไปใหญ่รี พวกข้าและญาติๆ จะอยู่กับ
ยังไง ท่านไม่คิดหรือกร๊วว่า ชีวิตของพวกข้าจะปลอดภัยหรือไม่
แล้วทรัพย์สินอีกล่ะ ถ้าท่านไม่ยอมทำอะไรเลย นีนะหรือ พระ
เจ้า ท่านเป็นพระเจ้าประสาอะไรกัน ที่ปล่อยให้ทุกอย่างมันคิด
สินกันเอง

พระเจ้า:

เจ้าอย่าเพิ่งหัวเสีย ต่อว่าข้าให้เสียหายอย่างงั้นสิ เจ้ามนุษย์ผู้
โง่งง

มนุษย์:

ข้านะรี โง่งง ท่านต่างหาก ที่ไร้ปัญญา ไร้อำนาจ คืแต่พูด
ปล่อยให้พวกคนดีๆ อย่างข้า ต้องสะสางปัญหาด้วยตนเอง
ทั้งๆ ที่ปัญหาเหล่านั้น ข้าไม่ได้เป็นคนสร้าง แต่พวกคนเลวๆ
พวกนั้นต่างหาก ที่เป็นคนก่อ ท่านก็เห็นนี่ แต่ท่านไม่คิดที่จะ
ทำอะไรเลย มันหมายความว่ายังไง

พระเจ้า:

เจ้าอย่ามาต่อเถียงกะข้านะ พระเจ้าจะช่วยเหลือผู้ที่ช่วย
ตัวเองได้เท่านั้น

มนุษย์:

ก็เพราะยังงั้นะซี พระเจ้าอย่างท่าน จึงไม่น่าจะมีประโยชน์

[CUT]

แมน โกรธแค้น และอึดอัด เขาระบายความรู้สึกต่างๆ นานา ธารพัด

แมน:

อีหลีว มึงไม่ต้องมาพูดดีเลย มึงไม่เคยรักกู ไม่ซื่อสัตย์กับผัว
กุกยกยอกเงินมาให้มึงถลุงเล่น จนกูต้องติดคุก มึงยังไม่พอใจ
อีกเหรอ ให้อหุลยส์ มึงก็เหมือนกัน ให้อเพื่อนทรยศ หักหลังกู
ทั้งๆ ที่รู้ว่ากูนะรักเมียแคไหน มึงก็ยังทำกับกูได้

หุลยส์:

ฉันขอโทษ ฉันไม่รู้จริงๆ ว่าหลิวเป็นเมียพี่

(มองไปที่หลิว)

หลิว ทำไมไม่บอกกูก่อนว่า เป็นเมียของพี่แมนเค้า กูจะได้ไม่
ต้องมาผิดใจกัน ... โธ่เวีย!

(สอตสายสายตาไปรอบๆ ร่างสิ้นด้วยความกลัว)

พระเจ้าช่วยลูกด้วย ลูกยังไม่อยากตายตอนนี้ ฮือ ฮือ

แมน:

(ขึ้นไถปิ่น เตรียมยิง)

[CUT]

พระเจ้า:

เจ้าคิดดูให้ดีนะ ถ้าข้าช่วยมนุษย์ทุกคน แต่มนุษย์ไม่รู้จักช่วย
ตัวเอง มันจะมีประโยชน์อะไร

มนุษย์:

อ้อ ท่านหาว่า มนุษย์ผู้ฉลาดอย่างพวกข้า เขาเปรียบพระเจ้าอย่าง
ท่านอย่างงั้นรึ ที่วันๆ เขาแต่รอความช่วยเหลือจากพระเจ้า

พระเจ้า:

ไม่ใช่อย่างงั้น เจ้าเข้าใจผิด ข้าหมายถึงว่า หากพวกเจ้าไม่

รู้จักช่วยตัวเอง ไม่สามัคคีกัน จ้องแต่จะเอาเปรียบซึ่งกันและกัน ไม่รู้จักให้อภัย ริษยา อาฆาตกันไม่หยุดหย่อน นั่นแหละปัญหาที่พวกเจ้าก่อกันขึ้นมาเอง พระเจ้าไม่เกี่ยวข้องด้วย แต่พอมีปัญหา พวกเจ้าก็แหกปากขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า ใครกันแน่ ที่เป็นฝ่ายเอาเปรียบ

มนุษย์:

ตกลง พระเจ้ามีสองมาตรฐานใช่ไหม?

พระเจ้า:

อะไรของเจ้า

มนุษย์:

ที่ท่านเลือกปฏิบัติ ช่วยเฉพาะคนที่ช่วยตนเองได้แล้วไง ส่วนคนอื่นพวกหนึ่ง ท่านกลับปฏิเสธ นี่มันสองมาตรฐานชัดๆ

พระเจ้า:

อะไรของเจ้าอีกล่ะ ข้าไม่เข้าใจ

[CUT]

เสียงปี่ดังขึ้น 2 นั้ดตติๆ กัน. พระเจ้าถึงกับผงะ มองลงไปข้างล่าง นิ่งไปนาน ทั้งพระเจ้ากับมนุษย์ต่างสับสนกัน ด้วยความมึนงงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น.

[CUT]

หลิว ถูกยิง นอนแน่นิ่งจมกองเลือด. หลุยส์ นั่งกุมหัว ร้องขอชีวิต. แมน ยืนดูเหตุการณ์ ด้วยความสับสนแล้วเขาก็เดินจากไปพร้อมกับปืนในมือ. ปล่อยให้ หลุยส์ นั่งมองศพของ หลิว ด้วยความตื่นตระหนก. ที่มีชื่อช่างขวาของศพหลิว มีปืนสั้น .22 กระบอกหนึ่ง พร้อมกับรูปถ่ายหล่นอยู่ใกล้ๆ

บรรยาย:

นี่แหละนะ ชีวิตของมนุษย์ปุถุชน ผู้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ

สังสาร พวกเขาทำตัวของเขาเองแท้ๆ แต่ดูเหมือนว่า เรื่อง
มันคงไม่จบแค่นี้หรอกนะ.

[FADE OUT / IN]

23 ภายนอก. ร้านอาหาร. กลางคืน. : แมน หลุยส์

หลุยส์ กับ แมน นั่งดื่มเหล้าด้วยกัน

หลุยส์:

ฉันพูดตามตรงนะพี่ คนอย่างฉันจะไม่ยุ่งเมียเพื่อนเค็ดชาด

แมน:

แต่มึงก็ยุ่งไปแล้ว

หลุยส์:

พี่รู้ไหม่ ฉันพบสังกรรม หลังจากแหกคุกแล้วถูกจับยัดไปอยู่
ในรูนันเจ็ดวัน

แมน:

สังกรรมอะไรของมึงวะ ไอ้หลุยส์

หลุยส์:

ก็สังกรรมของกฏเหล็ก ที่ฉันตั้งมันขึ้นมาไงพี่ มันมีอยู่สี่ข้อ
ข้อหนึ่ง อย่าแหกกฏ

แมน:

แล้วข้อสองล่ะ?

หลุยส์:

กฏมีไว้ให้แหก

แมน:

มึงนี่ทำอะไรบ้า ตกลงมึงจะเอาไงแน่ ห้ามแหกกฏ แล้วมาบอก
ว่า กฏมีไว้ให้แหก

หลุยส์:

นั่นไง นั่นไง สงสัยใช่ไหมล่ะ ถ้าพี่ไม่แน่ใจนะ ให้เลือกทำตาม
ข้อหนึ่ง นี่เป็นกฎข้อที่สามของฉัน

แมน:

จะบ้าไปกันใหญ่แล้ว ไอ้หลุยส์ ก็ไหนมึงบอกว่าไม่ให้แหกกฎ
ไม่ยุ่งกับเมียของเพื่อน แล้วนี่มึง-

หลุยส์:

ฉันก็เลยใช้กฎข้อที่สี่ของฉันไง

แมน:

กฎบ้านอะไรของมึงอีกล่ะ

หลุยส์:

ถ้าคิดหาทางออกไม่ได้ ให้ทำตามกฎข้อสอง พี่คิดดูซิ อีหลิว
มันเป็นเมียพี่ที่จริง แต่บ้ายเขวนคอกก็ไม่มี ใครจะไปตรัสรู้
แล้วมันก็ให้ทำฉันด้วย ฉันก็เลย-

แมน:

เออ เออ กูยอมมึงเลยว่ะ ก็เพราะไอ้กฎเหล็กข้อของมึงนี่

หลุยส์:

ฉันพูดตามตรงนะพี่แมน พี่ตัดสินใจถูกแล้ว ที่กำจัดอีนั่ง
แพศยานั้นซะก่อน ก่อนที่มันจะกำจัดพี่ ถ้ามันยังอยู่ และพี่
ตายไปตอนนั้น เงินที่พี่เก็บเอาไว้ใช้หลังออกจากคุก พี่ก็ไม่ได้
ใช้ ปล่อยให้มันเสพสุขไปคนเดียว ดูฉันสิ อยู่กะมันแค่นี้ก็
เดือน ก็แห้งกรอบพอๆ กับพี่นั่นแหละ

แมน:

เออ มึงก็เล่นตามบทได้ไม่เลวนี่หว่า นี่คินะ ที่หัวของมึง ไม่มี
เขาโผล่ขึ้นมาให้เห็นซะก่อนนะ ฮ่า ฮ่า ฮ่า

หยุด:

(ชูแก้วเหล้าชนกัน)

ฮะ ฮะ ฮะ

[FADE OUT]

จบ.

